

1562. Dussburgi 19 Julij ex hunc qua tunc accipi sub noctem iam parvis in prox. die exten-
tationem illud scripti qua semel sum stylo et tempus et tua modestia postulabat. Lito-
ras ad Nicolaum et lib. si potes mitte.

Johannes Molanus.

Pax.

Ms. 1261

D. Danieli a Buren Consuli
Civit. Brem.

Reverende D. Consul vir humanissime, et me sustentat et in gratiam or-
ga me incredibilis benedictio ita mihi molestus est. Eadem de vestra voluntate me
Boemense fieri certorem in amissa est emana liberos deliberandi. Fructus scilicet antehuius factus
T. II. p. 579 adventum, quia a ven. Senatu propter resissa pacta missione flagitantes. Venerunt a
Principe viri prestantes plenam auctoritatis et consilij, qui tentaret conciliationem
etiam huius res illis citraque magnis studiis agitata est nullo successu. Tertio demum
die nos inssi sumus a summo Magistratu non agere pertinaciter, ne nobis et Scho-
la Principis illustrissimi indignationem concitamus. Seramus patius se non equam
quidem, sed quae corrigi non possit, iacerent pacta saltem ad Pascha ista, deinde
laetetur quicquid erat promissum, et bene aliquid pro tantis temporis incommodis
se redderet. Quod faceremus, iussitante Senatu cuius erat controuersia magis
et nostra, nos quos concessimus aliquid de iure nostro, et ad eam moderationem de-
cendimus, quae facile apud bonos reseretur, neque praefacto, nos atque esse, nec quid
et spectare, nisi officia nostra edocuerimus. Ergo hac ratione sortita est dissensio
hanc annum praesentem in huius Scholae ministerio communi collocamus. Nunc
vestra prudentia est etiam atque etiam dispicere quid ex ista Schola vestra sit max-
ime. Nam ego nimis iniurius sum si postulem tam diu in celesti loco Reelo-
re deserviri causa mea, qui nihil supra mediocritatem prestare possit. Expetita
a vobis opem nostra in annuam praesentem. Vocatio est legitima, honesta, et mihi quasi
virtus diffidendum exspectanda, quam etiam et Dominus pro Spu meo coram
improbet, et confirmet, et a laetitate aliqua me incendat ad servandam istam Eccle-
siam quae quasi altera patria, me patria exerceat tam liberali hospitio excepta.
Nihil certe est quod malum est, est hic consensere, in amicis fidelibus et praesenti-
bus viris, apud quos et quorum maxime beneficia nuper quasi reuixi, et gratias ago
quod a vobis disianctum tam humaniter tamque solerte reuocatis. Sed me angit
tam longa expectatio, qua veretur et Schola vestra damno sa futura sit. Non
par est meis idus, consuli a vobis cum detrimento paucitatis, huius malo si quod
inueniri remedium potest, et meam artem qualemvis, vultis Scholis vestris seruire
dabo operam et vobis obtemperem in hac una exspectatione. Nisi necessitas inter-
veniat eiusmodi, quae tam apud vos quam apud alios aequos iudices promoveat ius-
tificationem, tam exspectationem. Vale. Concedite D. Consul. in Chara coniuge et Filio
Danielle Dussburgi 22 Septembris. 1562.

A. D. addictus

Johannes Molanus